

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ**

**Υπεύθυνη ομάδας Αρχαίων Ελληνικών: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΑΝΤΖΟΥΛΗ
Επιμέλεια διαγωνίσματος: ΕΡΑΤΩ ΠΑΝΤΕΛΗ**

1. Ο Θηραμένης, λοιπόν, και οι πρέσβεις που ήταν μαζί του γύρισαν στην Αθήνα μεταφέροντας αυτά. Και καθώς έμπαιναν στην πόλη τούς περικύκλωνε πολύς κόσμος, επειδή φοβούνταν μήπως είχαν γυρίσει άπρακτοι· γιατί δε χωρούσε άλλη αναβολή, εξαιτίας του πλήθους αυτών που πέθαιναν από πείνα. Και την επόμενη μέρα ανακοίνωναν οι πρέσβεις με ποιους όρους οι Λακεδαιμόνιοι έκαναν ειρήνη και μιλούσε ο Θηραμένης εξ ονόματος αυτών, λέγοντας ότι πρέπει να ακούσουν τους Λακεδαιμονίους και να γκρεμίσουν τα τείχη. Και αφού μερικοί του έφεραν αντιρρήσεις, ενώ πολλοί περισσότεροι συμφώνησαν (επιδοκίμασαν), αποφάσισαν να δεχτούν την ειρήνη.

2. Οι όροι για την συνθήκη ειρήνης είναι οι εξής:

- Κατεδάφιση των Μακρών Τειχών και αυτών του Πειραιά (καθελόντας).→ Οι Σπαρτιάτες νιώθουν ότι δε θα απειλούνται στο μέλλον, αφού έτσι καταστρέφεται ο βασικός αμυντικός μηχανισμός της Αθήνας.
- Παράδοση όλων των πλοίων εκτός από δώδεκα (παραδόντας).→ Εξουδετέρωση της ισχυρής ναυτικής δύναμης της Αθήνας που αποτελούσε και το βασικό στρατιωτικό της πλεονέκτημα. Ταυτόχρονα αποδυναμώνεται και το εμπόριο.
- Επιστροφή πολιτικών εξορίστων (καθέντας).→ Θα συγκεντρώνονταν στην Αθήνα περισσότεροι ολιγαρχικοί ή φιλικά προσκείμενοι προς τους Λακεδαιμονίους, οπότε θα ισχυροποιούνταν η φιλοσπαρτιατική μερίδα στην Αθήνα, που θα βοηθούσε στην εγκαθίδρυση ολιγαρχικού καθεστώτος, για να μπορεί να συμμετέχει στην εξουσία.
- Να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους με τους Σπαρτιάτες (νομίζοντας).→ Οι Σπαρτιάτες δε θα

απειλούνταν από ενδεχόμενες επιθέσεις των Αθηναίων εναντίον τους.

- ο Να ακολουθούν τους Σπαρτιάτες σε όλες τις πολεμικές επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν (έπεσθαι).→ Ισχυροποίηση του σπαρτιατικού στρατού και αίσθημα ασφάλειας ότι δεν κινδυνεύουν από Αθηναίους.

Ο Ξενοφών έχει αξιοποιήσει τις δυνατότητες που του παρέχει η γλώσσα, για να ενσωματώσει τους όρους του κειμένου της συνθήκης μέσα στην αφήγησή του έτσι, ώστε να διακρίνεται μια διαβάθμιση ανάμεσα στον βασικό και στους κάπως δευτερεύοντες όρους. Ο κύριος όρος δηλώνεται με ένα απαρέμφατο (έπεσθαι), οι προκαταρκτικοί όροι με τέσσερις μετοχές (καθελόντας, παραδόντας, καθέντας, νομίζοντας). Κύριος όρος, λοιπόν, είναι ο πέμπτος (έπεσθαι), αφού ουσιαστικά σημαίνει την πλήρη στρατιωτική, πολιτική και διπλωματική υποταγή των Αθηναίων στους Σπαρτιάτες. Οι υπόλοιποι όροι αποτελούν προϋποθέσεις, για να επιτευχθεί ο τελευταίος.

3. Οι Αθηναίοι εξαντλημένοι από την πολιορκία είχαν μεγάλη αγωνία για τα αποτελέσματα της συνέλευσης στη Σπάρτη και αμέσως περικύκλωσαν την πρεσβεία. Οι όροι της ειρήνης προκάλεσαν αναστάτωση και διαφωνίες στην Αθήνα. Κάποιοι εξαντλημένοι από την πείνα πρότειναν να δεχτούν αμέσως την πρόταση των Λακεδαιμονίων, κάποιοι άλλοι την απέρριπταν και κάποιοι αρνούνταν να δεχτούν τον όρο της κατεδάφισης των τειχών. Η κατεδάφιση των τειχών, όμως, που είχαν χτιστεί από τον Θεμιστοκλή παρά τη θέληση των Λακεδαιμονίων, αποτελούσε σημαντικότατο όρο για τη Σπάρτη. Παρά τις διαφωνίες, η πλειοψηφία των Αθηναίων συμφώνησε με τους όρους λόγω του πλήθους των απωλειών. Την επόμενη μέρα, οι Έλληνες γκρέμιζαν τα τείχη με χαρά θεωρώντας ότι με το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου και τη συνθήκη ειρήνης άρχιζε εκείνη τη μέρα η ελευθερία για την Ελλάδα. Κάλεσαν αυλητρίδες, όπως έκαναν στα γλέντια και στα συμπόσια, για να πανηγυρίσουν «μετά μουσικής» την κατεδάφιση των τειχών.

4. Ο Αλκιβιάδης, μετά την καθαίρεση και την αυτοεξορία του, είχε εγκατασταθεί σε ιδιόκτητο πύργο, κοντά στη Σηστό. Από εκεί παρατηρούσε τις δύο αντίπαλες πλευρές και, σύμφωνα με το μεταφρασμένο απόσπασμα, η συμβουλή του ήταν η μετακίνηση των Αθηναίων σε άλλο αγκυροβόλιο, στη Σηστό, κοντά σε πόλη και λιμάνι, γιατί βρίσκονταν σε μειονεκτική θέση και έβγαιναν στην ξηρά για ανεφοδιασμό, ενώ οι αντίπαλοι βρίσκονταν κοντά σε λιμάνι και σε πόλη και δε χρειαζόταν να εγκαταλείψουν τη θέση τους, αλλά ήταν πάντα σε

ετοιμότητα για μάχη. Με τη συμβουλή του επεδίωξε να βγάλει τους Αθηναίους από την επισφαλή και μειονεκτική θέση στην οποία βρίσκονταν και να ακυρώσει το πλεονέκτημα των αντιπάλων. Η αντίδραση των Αθηναίων στρατηγών ήταν αρνητική. Τον διέταξαν να φύγει, γιατί τον έκριναν αναρμόδιο. Δεν τον εμπιστεύονταν, γιατί στο παρελθόν είχε αλλάξει στρατόπεδο. Ακόμα, σε περίπτωση νίκης δεν ήθελαν να μοιραστούν μαζί του τη δόξα.

5. επεξεργασίας, επόμενος, διαπραγματεύσεις, απώλειες, Καθυστέρησα.

6.

1. πόλιν: **πόλεως**
2. τείχη: **τείχεσι(ν)**
3. πρέσβεις: **πρεσβευτά**
4. μέγα: **μείζον**
5. ταῦτα: **τούτου**
6. ἐποιοῦντο: **ἐποιεῖτο**
7. ἐπανέφερον: **ἐπανεγγες - ἐπανεγγής**
8. κατέσκαπτον: **κατασκάπτομεν**
9. κατέπλει: **καταπλεῖν**

7. α. 1-γ, 2-β, 3-α, 4-γ, 5-β.

β. «μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν»: Είναι δευτερεύουσα ονομαστική ενδοιαστική πρόταση, εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο μὴ, εκφέρεται με ευκτική και λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στη μετοχή φοβούμενοι.

8. 1-δ (σ.29), 2-ε (σ.29), 3-α (σ.30), 4-η (σ.31), 5-β(σ.32).